

taling kun gælder naar Renten er *mindre* end 120 Kr. om Aaret; jfr. iøvrigt ogsaa Invalideforsikringslovens § 17, Stk. 2, hvorefter ogsaa Invaliderenten udbetales maaendsviis forud.

Stk. 2 svarer til Invaliderentelovens § 17, Stk. 5.

Stk. 3 svarer til Invalideforsikringslovens § 17, Stk. 6 og 7. Den gældende Regel omfatter kun Indskriden overfor Invaliderentenydere, men man finder, at det vil være rimeligt ogsaa at lade den gælde Aldersrentenydere. For disses Vedkommende findes nu en Bestemmelse i Lovens § 12 om, at Renten bortfalder, naar den forødes; man anser det for at være rimeligere at give Kommunalbestyrelsen den foran omhandlede Myndighed, i Kraft af hvilken der vil kunne skrides ind i saadanne Tilfælde.

Naar der i Stykkets Slutning henvises til at gribe ind »paa anden Maade — — efter Lovgivningens Regler« tænkes herved bl. a. paa Fratagelse af Forældremagten, hvor Talen er om unge Mennesker under 18 Aar, og Indlæggelse paa Aandssvageanstalt eller Sindssygehospital.

#### Til § 53.

Svarer til Invalideforsikringslovens § 25, Stk. 3—7. Ogsaa denne Bestemmelse, der nu kun angaar Invaliderentenydere, finder man det rimeligt at udvide til at omfatte Aldersrentenydere. Medens det nu er Direktøren, der træffer de omhandlede Dispositioner for Invalidernes Vedkommende, maa det fremtidig blive Kommunalbestyrelsens Sag at anvende denne Bestemmelse for baade Invalide- og Aldersrentenydere; man har dog anset det for rigtigt at tilføje, at Kommunalbestyrelsen først skal indhente en Erklæring fra Sygekassedirektøren, for at der altid kan foreligge en Udtalelse fra en udenforstaaende Myndighed om Betimeligheden af paa denne Maade at disponere over Renten.

Som Stk. 6 er tilføjet en Bestemmelse om, at Hjælpeledstillæg efter § 40, Stk. 1, bortfalder, saalænge Rentenyderen er anbragt som i Stk. 1 anført, idet Hjælpeledsheden, naar han er anbragt paa Anstalt, ikke medfører *særlige* Udgifter for ham til Betaling af »Bistand fra andre«. Dette er i Overensstemmelse med den Maade, hvorpaa Bestemmelserne i den gældende Lov om Hjælpeledstillæg forstaaes.

#### Til § 54.

Stk. 1 og 2 svarer til Aldersrentelovens § 13. Bestemmelsen i nævnte Paragrafs Stk.

1, 2det Punktum, om Indtakning er udgaaet, da den fornødne Bestemmelse findes i Forslagets § 69.

Stk. 3 svarer til Aldersrentelovens § 7, sidste Stykke.

Ministeriet har i enkelte Tilfælde givet Tilladelse til, at en Kommune i dens Alderdomshjem har optaget Personer, der er for bemidlede til at faa Aldersrente; men som paa Grund af Alderdomssvækkelse eller andre Svaghedstilstande behøver stadigt Tilsyn og Pleje og ikke er i Stand til selv at sørge herfor. Man anser det for rigtigt, at der tilvejebringes særlig Hjemmel for dette og har derfor optaget en Bestemmelse herom i Stk. 4. En Betingelse maa det naturligvis være, at ingen af de ubemidlede Personer, for hvem Hjemmet egentlig er bestemt, derved udelukkes. Men naar dette iagttages, anser man Bestemmelsen for at være god, idet den vil kunne virke til Gavn for en Del vanskeligt stillede gamle, som paa Grund af deres Indtægter ikke kan faa Aldersrente.

#### Til § 55.

Stk. 1—3 træder i Stedet for Bestemmelserne i Aldersrentelovens § 9, Stk. 2 og 3; men Bestemmelserne er ændret under Hensyn til, at den nu angaar baade Aldersrente- og Invaliderentenydere. Hvad disse sidste angaar, er der i Stk. 4 og 5 tilføjet nærmere Bestemmelser vedrørende Sagernes Forelæggelse for Retten.

I Stk. 6 er givet en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar en Rentenyder flytter, og i Stk. 7 en Bestemmelse, der tilsigter at modvirke, at Rentenydere flytter for at opnaa højere Rente.

Bestemmelsen i Stk. 8 svarer til Aldersrentelovens § 12, Stk. 1, idet Reglen dog ikke skal komme til Anvendelse paa de Tilfælde, hvor Renten forødes, da man i saadanne Tilfælde maa gaa frem efter Reglerne i § 52, Stk. 3, jfr. Bemærkningerne ovenfor.

#### Til § 56.

Svarer til Invalideforsikringslovens § 18, samt Aldersrentelovens § 9, Stk. 4.

Naar man i Stk. 2 har valgt Datoen den 1. Januar 1933, skyldes det, at denne Dato netop er 5 Aars Dagen for de første Indberetninger i Henhold til den gældende Lov.

Bestemmelserne i Invalideforsikringslovens § 18, Stk. 2, 1. Punktum, og Stk. 3, 2. og 3. Punktum er bortfaldet her, idet tilsvarende Bestemmelser findes i § 55, Stk. 4 og 5.